

lem vil erindre, at der i saa Henseende er en Forskjel mellem hans og Regjeringens Opfattelse af en Bevillings Betydning, og dette er Grunden til, at Sagen ikke er optagen her. — Med Hensyn til den Post under Krigsministeriet, som er betegnet med Nr. 5, skal jeg endnu bemærke, at Redactionen deraf ganske rigtigt er undgaaet min Opmærksomhed; den er kommen frem, efterat Lovforslaget var conciperet. Jeg vilde ikke have ladet den blive staaende saaledes, dersom jeg var bleven opmærksom derpaa, men det er jeg, som sagt, ikke bleven før nu. Iøvrigt skal jeg gjøre den Bemærkning, som jeg dog ikke vil have betragtet som et Forsvar for mig, at der indtil dette Aar har været en Forskjellighed med Hensyn til Bevillingerne; Bevillingen til Krigsministeriet har hidtil været givet ved en særlig Lov, og denne Paragraph om Krigsministeriet slutter sig til denne særlige Lov, som ikke har været en Deel af Finantsloven. Det er en Selsølg, at denne Post, hvis jeg var bleven opmærksom derpaa, ikke havde faaet Lov til at blive staaende, som den staaer.

Indenrigsministeren: Jeg maa give den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) Ret i, at der er flere Poster paa Indenrigsministeriets Tillægsbevilling, som ligesaa godt kunde opføres paa den ordinaire Finantslov, eller rettere, som kunde have været opførte paa den ordinaire Finantslov, naar man havde forudsæet, at Tillægsbevillingsloven vilde komme saa seent frem og sandsynligviis saa seent finde sin Afslutning. Dette gjælder dog i mine Tanker mindre om den store Bevilling, som det ærede Medlem eksempelviis nævnte, end om flere andre; thi med Hensyn til den store Bevilling af 80,000 Rd. til Kjøb af den Deel af de slesvigiske Jernbaner, som nu ligger indenfor Kongerigets Grændser, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der har været en særlig Opfordring for mig til saa hurtigt som muligt at faae det Spørgsmaal afgjort, om dette Stykke Bane skulde kjøbes eller ikke, idet Forhandlingerne om Kjøbet af denne Banestrækning allerede meget længe have staaet paa, og det selvfølgelig maa være Sælgeren om at gjøre at faae at vide, om vi ville kjøbe det, da han

naturligviis ellers sælger det til det samme Selskab, som har kjøbt de øvrige slesvigiske Baner af ham. Jeg kan derimod ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Veile Amt (Berg), naar han særligt bemærkede med Hensyn til nogle forholdsviis smaa Bevillinger til Landbohøjskolen, at det vilde have været rigtigere at udsætte Udførelsen af det paagjældende Arbejde til næste Aar. Jeg troer, at Repræsentationen snarere maatte skjønne paa, at Regjeringen, naar den var overbevist om, at det Almenes Interesse fordrede, at en saadan Udgift afholdtes strax, istedetfor at udsættes et Aar, saa tog Ansvar paa sig for, at Udgiften udrededes, og at Arbejdet præsteredes i Forventning om, at Repræsentationen vilde billige dette. Jeg troer, at denne Betragtning navnlig maa kunne gjøres gjældende med Hensyn til den lille Bevilling, der her alene kan være Tale om, nemlig af et Beløb mellem 2 og 300 Rigsdaler til Smedien. Den øvrige Deel af den under denne Post begjærte Bevilling vil den ærede Rigsdagsmand jo let see egentlig er en Selsølg; det er en Underbalance paa en Conto, som nødvendig maatte dækkes. Jeg formoder, at den ærede Rigsdagsmand, naar han kritiserede eller udtalte en Dadel over den Maade, hvorpaa Landbohøjskolen iagttager eller rettere efter hans Mening ikke iagttager Bevillingerne og den rigtige Postering, da særligt har havt for Sie et Spørgsmaal, som har faaet sin Afgjørelse i det andet Thing for ikke længe siden ved Revisionen af Statsregnskabet. Jeg maa med Hensyn hertil meddele den ærede Rigsdagsmand den Oplysning, at denne Revisionsudsættelse allerede har faaet praktisk Anvendelse, saaledes at der idetmindste for Fremtiden ikke skal findes Anledning til paa dette Omraade at bebrede Højskolen, at den ikke har iagttaget Bevillingen. Det er ganske vist utilstedeligt, naar Bygningsinspecturer eller Andre, som have at udføre Arbejder for Staten, overstride Bevillingen uden iforveien at have indhentet vedkommende Ministeriums Samtykke dertil. Jeg skal ikke bestemt benægte, at dette jo undertiden kan finde Sted, men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at det aldrig skeer, idetmindste ikke i den Administration, jeg kjender, uden at det bliver ændset. — Da der ved 1ste